

F R I F A G B E V E G E B S E

Nr. 23

2. årgang

13. juni 1942.

KAMERAT,

Senkningen av levestandarden er målet for tyskernes og NS.'s økonomiske politikk her i landet. Finanseksperten i Reichskommisariatet, Carlo Otte, gjorde det klart i en artikkel i det tyske skipsfartsskriftet Hansa alt i høsten 1940. "Det gjelder", skrev han, "å øke arbeidsprestasjonene og senke lønningene, så de lønnsforhøyelser som er oppnådd gjennom fagforeningenes kamp betyr døden for næringslivet." Videre gjelder det å gjennomføre "en tilpasning på lang sikt av prisene til det mellomeuropeiske nivået. På den måten skal en dag, gjennom senkning av priser, reallønn og levestandard, forutsetningene skapes for ~~xxxixxxxxxxxxxxxxxx~~ innlemming av det norske næringslivet i det europeiske økonomirommet." Og som om ikke dette program skulle være klart nok, erklærte Otte samme høsten overfor Volan, som da var formann i Landsorganisasjonen, at det trengtes en ~~xx~~ senkning av levestandarden med 30%.

Den del av programmet här tyskerne greid å gjennomføre med trofast hjelp av den kommis.ke ledelsen Gestapo satte inn i Landsorganisasjonen og forbundene i september 1941. Odd Fossum sa fra om den linjen han kom til å følge i et intervju i "Fritt Folk" 19. sept: Den nye ledelsen vil straks gjøre det klart at generelle krav om lønnskompensasjoner bare kan komme på tale i form av saklig gjennomtenkte og motiverte krav om lønnsbedring for enkelte grupper hvor lønningene ligger særlig lavt. Det er lønnsutjumming, ikke en generell lønnskompensasjon Landsorganisasjonen og forbundene under den nåværende situasjon kan håpe å oppnå."

Fra august 1939 til mars i år er leveonkostnintene etter den offisielle indeks steget fra 100.8 til 145.1, eller med i alt 44.7 %. For matvarer alene er stigningen enda større, idet den i samme tidspunkt viser følgende tall: August 1939 - 100.9 og i mars 1942 - 150.5 eller 50 %. I den samme tiden har arbeiderne og funksjonærerne fått 8 øre pr. time i lønnstillegg. Det sværer til ca. 4.5 %. Levestandarden er i dette tidsrommet senket med 40 %, og regner vi bare med matvarer blir det en senkning på 46 %. Et nökernt dansk blad som "Økonomi og Politikk" er kommet fram til det samme resultat at reallønningene allerede ved utgangen av 1941 var sunket med omlag 40%. Inntil september 1941 arbeidet den fuglige ledelse med spørsmålet om hevning av lønningene, men fra den tiden til den kommis.ke ledelse overtok, ble det som nevnt sagt fra at generelle lønnstillegg kan det ikke bli tale om. Levestandardens senkning er drevet atskillig lengre ned enn endog tyskernes representant. Otte, forutsatte som en nødvendighet. De eneste som hittil har fremmet og fått gjennomført slike "saklig gjennomførte og motiverte krav", som det tales om i "Fritt Folk", er de kommis.ke ledere selv.

Hvis arbeiderne og funksjonærerne under de nåværende forhold skal reise sine berettigede krav, må de utslukkende støle på seg selv. Deres organisasjoner er tatt fra dem. Men ifølge alle som er sagt fra de tyske myndigheters side, er det intet i veien for at arbeiderne og funksjonærerne på hver sine arbeidsplasser overfor sine arbeidsgivere etter hvert får regulert lønningene. Hvis en regulering av lønningene ikke kan gjennomføres i den grad som nå er nødvendig, må det reises spørsmål om det også i andre former kan gis kompensasjon gjennom lån eller ~~xxxxxxxx~~ gratis utdeling av matvarer for å nevne noen eksempler. Disse spørsmålene bør arbeiderne og funksjonærerne ta opp til drøfting med hver sine arbeidsgivere. Det er uansvarlig å la denne saken drive lengre.

Hvis de tyske myndigheter vel hjelp av den komiske ledelsen i L.O. forsøker å sette en stopper for denne framgangsmåten, må medlemmene som nå motvillig tvinges til å betale kontingensten til opp spørsmålet seg imellom, om det ikke nå snart er på tide å nekte å innbetale sine penger. Medlemmenes penger brukes nå utelukkende til lønninger for den stadig voksende funksjonærstab i L.O. og forbundene og til nazipropaganda.

Dette meningsløse forhold må bringes til opphør ved at arbeiderne og

funksjonærene tur saken i sin egen hånd.

-v-

TVANGSARBEIDET FOR TYSKERNE.

Som vi nevnte i forrige nummer er uttakningen av både kvinner og menn til tvangsarbeid for tyskerne i full gang. Og for dette nye uhørte overgrep foretar fagorganisasjonen under sine komiske ledere seg ingen verdens ting. Om noen enda hadde bruk for bevis, er dette et freilett eksempel på hvor totalt organisasjonen er sitt ut av spillet som organ for arbeidernes interesser, hvor meningsløst det er at arbeiderne blir tvunget til å holde et svært funksjonærapparat gående med sine surt fortjente penger. Arbeiderne og funksjonærerne vil ikke la seg provosere til nye ~~kixxixxxxx~~ blodofre. Men de må ikke la denne tvangsutskrivningen foregå uten at de markerer sitt standpunkt til den. Ved å løse de bedrifter hvor noen av arbeiderne og funksjonærerne er tatt ut eller heretter blir tatt ut, må alle, enten de selv er direkte rammet eller ei, si fra at om de utfører arbeidet, skjer det under protest og bare fordi de er tvunget til det. La "minister" Lippestad i Sosialdepartementet bli snedd ned av brev som sier fra om dette.

-v-

OVERLEGE CHRISTENSEN

vel åker Sykehus har etter hva det fortelles skutt seg.

-v-

DET ENGELSE ARBEIDERPARTI

holdt sitt 41. landsmøte den 25. mai. Det møtte 800 representanter og møtet varte i 4 dager.

-v-

DE KOMIS.KE LEDERE PYNTER OPP.

Det er siden i september i fjor foretatt store forandringer innen fagorganisasjonen. Landsorganisasjonen har opprettet en rekke nye avdelinger med hver sin store stab av NS-medlemmer. Nu ser det ut til at "herrene" ikke lenger finner seg til rette med det gamle kontorinventaret. Forleden kom det til L.O. i alt 14 salongmöbler som de komiske herrer skal installere på sine kontorer. Det er hyggelig for medlemmene å vite at den kontingent som de må betale under trussel om anmeldelse til Gestapo blir så vel anvendt.

-v-

EN FARLIG ANGIVER

er jøden Martin Marcus, Elisenbergveien 5. Han har hittil angitt 3 stykker som alle er kjente tilfeller. Det er ikke første gang jøder lar seg bruke som spioner og angivere, og det er sansynligvis heller ikke første gang at tyskerne benytter seg av noen slike. Vi gjør særlig merksam på dette forhold. du mange tror at de trygt kan tale eller betro seg til ukjente jøder.

-v-

TEGNEREN RESTAN

i magasinet "For Alle" (Arbeidermagasinet) er arrestert for en forside-tegning i nr. 19.

-v-

I SKIEN

har det i lengere tid hersket et noe spent forhold mellom befolkningen og tyskerne. En hending forleden dag fikk begjæret til å flyte over. Folk sto i kø for en kino. Like før billettsalget skulle åpnes, kom en god del tyskere og stilte seg foran i køen. En mann i køen ytret da höylydt at han ikke ville finne seg i denslags. Han ville heller unnvære hele forestillingen, og dermed gikk han. Hele køen fulgte ham. En rekke personer ble arrestert. Nå er det erklart en slags unntaksestilstand i byen. Alle må holde seg inne etter kl. 19, og dessuten er befolkningen frøttatt sine pålkort og tobakkskort.

-v-

TRØNDERNE HOLDER STAND.

Motstanden mot NS, og tyskerne holder seg stram og ubrytelig over hele landet. Etter de siste ~~xxxxxxxxxxxxxx~~ hendingene med prester og lærere har den stramme seg ytterligere, og den norske fronten er hard som granitt. I Trondheim som overalt ellers i landet er det spesielle rakkertjenere som

söker å utføre opdraget med å nazifisere flest mulig. Resultatet av denne virksomhet er gitt på forhånd. For å gjøre virksomheten lettere og muligens for å kamuflere seg, er det i byen opprettet et såkalt sosialt kontor som skal ta seg arbeidernes tarv. Arbeiderne har imidlertid ikke latt seg bluffe. De betukker seg for støtte og "frigjöring" fra den kant, og kontoret står tomt når en ser bort fra nazistenes Charles Stavseth og Bernhard Brekke jr. som residerer på kontoret.

De fagorganiserte arbeider i Trondheim holder fronten ubrutt. Det er ingen virksomhet i fagforeningskretser etter naziovertakelsen. Det er ingen møter eller unnen virksomhet i fagforeningene. De gamle gode tillitsmenn som ikke er kommet unna, sitter i stille passiv uvirksomhet. De nye "herrers" virksomhet merker en heller ikke noe til.

-v-

OSLO FORNÖYELSESPARK

drives av NS.-mannen Georg (Goggen) Andersen. Han er dessuten blitt sjef for friluftsrådene i Oslo etter at Hjalmar Larsen fikk avskjed. Ingen god Jössing besøker dette etablissement.

-v-

SVENSK-NORSK SAMARBEID ETTER KRIGEN.

Svenska Dagbladets London-korrespondent har hitt en samtale med utenriksminister Trygve Lie om Norges forhold til Sverige etter krigen. Intervjuet kom i stand på 2-års dagen etter overfallen på Norge. "Vi er takknemlige," sier statsråd Lie, "for det svenske folkets sterke norskvennlige holdning. Samtidig står det også klart for oss at begre lands strategiske stilling var og er helt forskjellig, når Sverige er blitt Nøytralt, mens vi er med i krigen med hud og hår. Dette er det samme syn som utenriksminister Günther ga uttrykk for i en tale i Konserthuset i Stockholm for noen måneder siden. Vi nordmenn er også glad for at også Sverige nå er meget sterke militært enn det var 9. april 1940, og vi er overbevist om at Sverige kommer til å forsvare seg dersom de kommer til å bli angrepet. Denne oppfatning tror jeg er den alminnelige rådende innen det norske folket i dag. Fra norsk side håper vi på et intimt samarbeid med Sverige etter krigen, men tror ikke at dette blir tilstrekkelig. Jeg tror at våre land behöver samarbeide med andre frie folk, først og framst med de store vestlige demokratier som vi har så meget felles med. For Finnland har vi hatt stor sympati, og vi beklager dypt at Finnland i dag har sluttet seg til våre fiender. Vi kan bare hope at det etter krigen tross alt vil finnes grunnlag for et fritt Finnland. Som kan samarbeide med Norden og de øvrige demokratiske landene. Danmark må også komme med i samarbeidet utad og innenfor Norden.

Forhollet til Tyskland er en felles ak for de allierte. Grunnlaget for vårt ~~xxxxxxxxxxxxxx~~ syn på dette er imidlertid at vi ønsker å sikre oss mot et framtidig tysk angrep. Vi håper at det skal bli mulig å nå fram til samarbeid med de demokratiske kreftene i det tyske folket for å nå et slikt mål."

Statsråd Lie svarte i intervjuet på spørsmålet om det etter krigen er ønskelig å føre en isolert nøytralitetspolitikk: "Det tror jeg ikke". "Det hersker ingen motsetning mellom et godt samarbeid i Norden og samtidig et intimt samarbeid med andre demokratiske folk som står oss alle næro. For Norge er begre disse saker like viktige", sa statsråden bl.a. til slutt.

-v-

SVENSKE UTTALELSEER.

Det er interessant å referer en uttalelse fra sjefen for en av de største industrielle bedrifter i Sverige, en som kjenner tyske forhold bedre enn de fleste. Etter å ha fortalt hvorledes alle tenkelige reserver av tysk arbeidskraft er brukt - kvinner og barn er satt inn i stedet for menn hvor det er mulig - sier han til slutt: "Tyskland rir på stumpene i arbeidslivet i dag i en grad som folk flest ikke gjør seg noen idé om. "Ni kan vara overtygad om att tyskerni kommer att gå at helsike med pålkunner och basuner!"

-v-

HVORLEDIS TYSKERNE NYTTER DEN EUROPEISKE ARBEIDSKRAFTEN.

UTENLANDSKE ARBEIDERE SENDES TIL FRONTEN.

Arbeiderne fra de besatte områder, fra nøytrale stater eller stater som er forbundet med Tyskland og som har såkalt "frivillige arbeidskontrakter med Hitler-Tyskland" utsettes for en ny uhørt fare. Nazistene uniser seg nå ikke lenger før å bruke trusser, utpressing og andre liknende metoder til å tvinge utenlandske arbeide i tyske uniformer for å gjøre tjeneste ved den russiske front. Hollandske arbeidere som først i høst kom til Tyskland for å sysselslettes i sivilt arbeid, er ved de senere kamphandlinger i nærheten av Smolensk, iført tyske uniformer, tatt tilfange av russerne. Dette sjelder ikke enkelttilfeller som det framgår av ovennevnte, men en vel overlagt og til minste detalj utarbeidet plan. Hærledelsen og Gestapo arbeider her hånd i hånd, så den nye planen har sine fordele for begge parter. Nazistene skiller de utenlandske arbeidere - bortsatt fra politikene som står i en særklasse - i to: yrkesarbeidere og ikke yrkesarbeidere og som etter behov anvendes i landbruksarbeidet, i bygningsindustrien eller i transportvesenet. Antallet yrkesarbeidere utgjør bare en brøkdel av de 2,5 millioner utenlandske arbeidere i det tyske riket. Disse fagarbeidere som er like viktige for den tyske rustningsindustrien som det daglige brød, er i langt mindre grad truet av de nye forholdsregler. Derimot er den store massen av ikke fagutdannede arbeider truet.

-v-

FORSTYRENDE INTERMESSOERT.

Bestemmelser for den nye politikken skal ha vært en del ikke ønskede foretelser som i de seneste måneder skal ha forekommert i økt omfang. Av referater framgår det ikke om det er intallet av sabotasjehandlinger som er øket. Derimot har flere bedriftsledere, bl.a. direktør Beck i Daimler-Benz konsernet, i en opvisktvekkende tale beklaget seg over at der blant massen av utenlandske arbeidere ikke røder den ønskelige disiplin, og at disse arbeidere ikke kan tilpasse seg det tyske arbeidstempoet, men at de ser sitt "besök" i Tyskland mer ut fra synspunktet å tjene nest mulig penger, enn fra stundpunktet europeisk solidaritet kontra boljevismen. Dessuten synes det til tross for den ~~xxhxxxxxxxxxxxx~~ Göbbelske presse påstår det motsatte, som om sauarbeidet mellom tyske og utenlandske arbeidere ikke alltid foregår uten friksjon. På mange arbeilsplasser har tyske arbeidere vegret seg for å ha akkordarbeid med utlendinger. Et ytterligere misforhold ser Gestapo derav. "At utenlandske arbeidere mer og mer får fast fotfeste i det tyske folks daglige liv." Det tyske offisielle tidskrift "Arbeitsmarkt" meddelte nylig i denne sammenheng at hele 22 % av sysselsette arbeidere fortiden består av utlendinger.

I "Das Swartze Korps" kunde man forleden finne en artikkel som uttalte setrk bekymring for raserenheten. De tyske kvinner antyder Himmlers organ innlatter seg i altopr høy grad med utenlandske arbeidere. Sikkerlig tilhører også de den ariske rase, men en blanding av det tyske blod er på tross herav ikke ønskelig.

DEN TYSKE BYGGELEDELSE.

ved Berdufoss har sendt samtlige firmaer som er engasjert et rundskriv som vi her gjengir i norsk oversettelse:

Rundskriv nr. 11-1942,

Til Alle firmaer.

Vedr. Arbeidseytelsen

Det er konstantert at den anvendte arbeidskraft ikke overholder den foreskrivne arbeidstid. Ved denne unnlatelse av å overholde arbeidstiden synker arbeidseytelsen meget og medfører at arbeiderne får ubrettiget lønn utbetaalt. Byggeledelsen vil nå gjennomføre en skjerpet kontroll. Arbeidere som ikke punktlig begynder sit arbeide eller forlater sin arbeidsplass uten tillatelse for å spise i messen eller besørge andre æredender, vil uten videre bli overgitt til sikkerhetspolitiets for avstraffelse. Denne forholdsregel er blitt nødvendig, da arbeidseytelsen på enkelte byggeplasser er sunket til et absolutt minimum på grunn av arbeidernes hold-

ning. De enkelte firmaer pålegges som en spesiell plikt hurtigst å mæde fra til byggeledelsens forseüler av ovennevnte art. Skulde firmaene tillate slik holdning av sine arbeidere, vil de uten videre bli meldt til sikkerhetspolitiet til avstraffelse. Arbeidstiden er fra 24/2-42 fastsatt således:

Arbeidstid påbegynnes kl.	7.
Frokost	" 10 - 10.30
Mellommat	" 14.30 - 15
Slutt	" 19.

Det skal følgelig arbeides 11 timer daglig. Frokost og mellommat skal innsendes på arbeidsplassen. Det er forbudt å oppsøke messen eller barakene. Varm middag skal inntas etter arbeidstidens slutt.

Undertegnet Byggelederen.

Hør har en nasismens sociale program i et nöttekal. Arbeidstiden skal øke til 11 timer, hvilepausen innskrennes, forseüler mot slavreglementet skal behandles av gestapo. Jo, de norske arbeidere har noe å glede seg til hvis NS skulde bli sittende med makten her i landet.

TVANGSARBEIDET FOR TYSKERNE:

Tyskerns planer om utskrivelse av arbeidskraft foreligger nå i mere bestemte former. Det dreier seg forløpig om ca. 30.000 mann som skal overføres til tyske anlegg og annet arbeide for vennmakten. Den nødvendige arbeidskraft skal skaffes ved å ~~xx~~ "finkjømme" bedrifter og det er bl. a. bestemt at det skal rekviseres 33 % av arbeiderne og funskjonærene i handelsvirksomheten og 20 % i beklædnings og næringsmiddeleindustrien. For å unngå de bebudede finkjømming må bedriftene ha speciell erklæring fra Die Wehrmacht. Mange bedrifter har allerede erklært overfor arbeidsformidlingen at de ikke kan unnvære folk.

FORBUD MOT BRUK.

av utenlands og drastisk nedskjering av innenlands brændsel er samtidig utstedt for industrien. Forbudet vil medføre at mange bedrifter må sjanske. Bare enkelte bedriftsgrupper av særlig betydning for tyskerne er unntatt frå forbudet. I påbudet til bedriftene heter det at årsaken ~~xx~~ kullmangelen som nå er blitt prekær på grunn av transportvanskelygheten. Men brændselsinnskrenkingene faller også meget beleilig sammen med utskrivningen av ledig arbeidskraft til tyske militære anlegg.

DET ADVARES MOT

Henrik Carlsen, Pauli plass 4 (postensuren) og Frøken Thon, Postmessen, Oslo. Fru Gyda Sørensen, Kyrre Greppsgt. 16 har stadig omgang med tyskerne og opptrer som angiver.

AV ALLE RÅVARER

er Tyskland relativt best forsynt med kull. Før krigen eksporterte Tyskland mellom 40 og 50 mill. tonn, desuten har de nå de rike kullforekomstene i Polen som tidligere levnet et eksportoverskudd på 11.5 miil. tønn. Likevel er kullforeyningen mangelfull såvel i de fleste okkuperte land som i selve Tyskland. Befolkningen har forsøkt under vintermånedene endog i Romania og Italia. Dette kan dog for en stor del tilskrives transportvansker. Den varemengden som kan tilføres Italia fra Tyskland ved hjelp av jernbaner er omlag 9. mill. tonn. Men vere av kull var Italias årlege import 12 mill. tonn. De svenske importørar og eksportørar har også klaget over at transportvansker har stilt seg hindren i veien for landets handel med Tyskland. De har klaget over tonnasjemangel og over at tyskerne nå bare stiller brændselsolje til rådighet for de større oljedrevne båtene. Sikkert er det at de stadige senkninger av eksponasje har skjerpen tonnasjenøden.

ITALIA:

som er verdens råstofffattigste stormakt, importerte vanligvis en varemengde på omlag 45 mill. tonn. Det er neppe selvforsørgende med mat og mangler de viktigste råstoffer med unntakelse av kvikksølv, svovel, sink, bly og silke. Da landet er verdens største produsent av kvikksølv med en årlig produksjon av ca. 2.300 tonn - og Spania ennvidere produserer 1.500 tonn av en samlet verdensproduksjon på 5.200 tonn er aksemaktene vel forsynt med dette for amunisjonfabrikkasjonen så viktige råstoff. Italias mangel på kull og olje, jern og kobber og legeringsmetaller hindrer helt noen våpenproduksjon av betydning. Landet er derfor helt og holdent avhengig av tilførsler fra Tyskland for å holde sitt våpenproduksjon gående. Heller ikke Ungarn, Romania, Finnland og Bulgaria har noe nevneverdig råvareoverskudd. De mangler alle kull og jern, men har sammen et matvareroverskudd som dog ikke er så stort at det på langt nær kan dekke matmangelen i de øvrige deler av det Stortyske maktområdet.

OMORGANISERINGEN AV FORBUNDENE

og foreningene som vi skrev om i siste nr., søker de komiske å drive fram for å forberede grunnen for arbeidssambandet og dermed en fulstendig nassifisering av fagorganisasjonene. Vi sa fra om arbeidernes stilling til dette spørsmål:

Motstand mot enhver form av Arbeidssamband. En hver hederlig tillidsmann vil som en selvsagt ting ikke medvirke til å realisere slike planer. Det fins heller ikke den makt i verden som kan tvinge dem til det. En rekke tillidsmenn som nå er oppnevnt til de nye forbundsrådene har allerede sagt fra. De som tidligere er valgt inn i forbundstyrene har sagt at de ikke vil nekte å møte fram hvis det er det landsstyret som møtevalgte forbundstyre som møter. Dette er en klar stilling som sikkert alle de andre tillidsmenn også vil innta.

Det er tegn som tyder på at den stilling tillidsmennene har inntatt ovenfor de nye organer allerede har bragt røre i anledningen. På Jern og Met.s representantskapsmøte foreslo den komiske Aamodt at det skulle oppnevnes en lovkomite på 9 medl. Han fikk ingen forslag på medlemmer av kommitteen, hvoretter han selv utnevnte et arbeidsutvalg på 3 medlemmer. Da han etter møtet kom opp i Landsorganisasjonen for å meddele dette fikk han en brysk beskjed om at den sak skulde han ikke bry seg med, for den skal vi ordne. Uten tillidsmennenes og medlemmenes medvirkning kan heller ikke de karene ordne med saken. Som en følge av tillidsmennenes og medlemmenes bestemte motstand til arbeidssambandet vil det falle i fisk. Tvangsutskrivning til arbeid for tyskerne kan allerede gjennomføres under en bestemt protest fra arbeidernes og funksjonærernes side, som stridende både mot norsk og internasjonal rett. Hevingen av arbeidernes og funksjonærernes lønns og arbeidsvilkår kan alene gjennomføres ved at disse tar saken i sin egen hånd. Dett er tre viktige spørsmål, som alle må være merksame på og alle må føle det som sin plikt å yte sitt. Alt tjener den tilgode som i denne tid gjør sinplikt. Det er ortsammen ledet i frigjøringsberket og et nødvendig grunnlag for nyreiseingen av en

F R I F A G B E V E G E L S E.